

Ako prišla láska na svet

E

Nena Turner

AKO PRIŠLA LÁSKA NA SVET

Nena Turner

ISBN: 978-80-89861-47-7
Vydalo vydavateľstvo Elist,
www.elist.sk,
2016

VENOVANIE

Všetkým,

ktorí mi verili aj napriek tomu, že občas moja odvaha a hrdinstvo balansovali na hrane.

Tiež tým, pre ktorých je táto kniha určená.

A to najhlavnejšie,

túto knihu zo srdca venujem svojim rodičom, maminke a tatinovi, ktorých nadovšetko milujem. Ste najlepší.

Špeciálne ďakujem patrí:

-detičkám (láskam), ktoré ilustrovali túto knihu,

-Jurkovičovej škôlke v Prešove, ktorá mi pomohla pri hľadaní drobných lások s veľkým talentom.

OBSAH

PREDSLOV	4
BOH STVORIL PÔRODNÚ ASISTENTKU	8
POZRI, KTO TO HOVORÍ	11
CESTA NA SVET	19
PRÍCHOD	19
SPOZNÁVANIE	29
PLÁN - NEPLÁN	34
MAMINKOVSTVO A TATINKOVSTVO	36
VYZNANIE PRE PLYŠOVÉHO MEDVEDÍKA	38
VYZNANIE NAJMILŠEJ MAMINKE	40
KEĎ MI NIE JE OSUDOM SÚDENÉ	50
TEHOTENSKÝ DENNÍK	53
KDE BOLO, TAM BOLO	57
LÁSKA, TVOJE PRVÝKRÁT	63

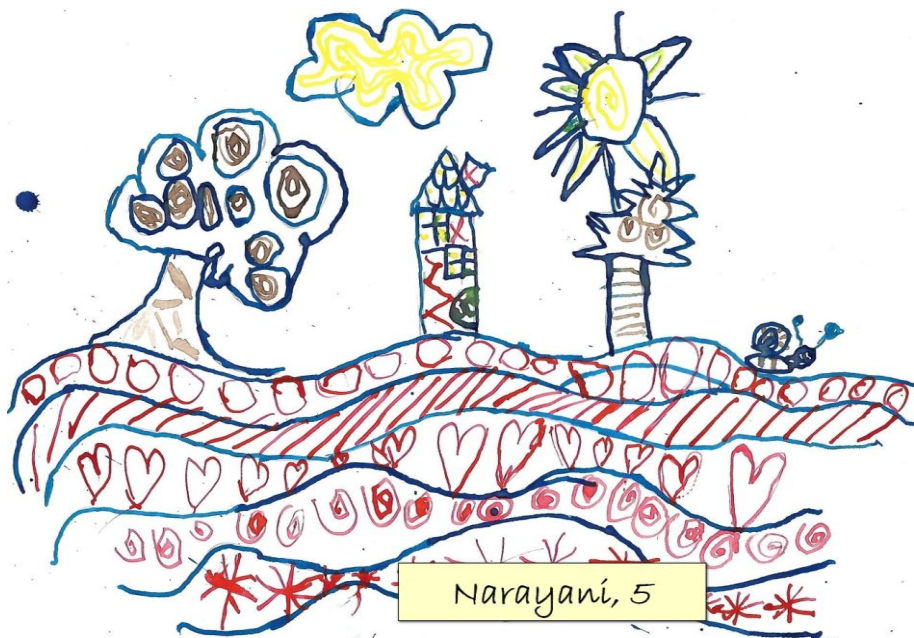
PREDSLOV

Pokiaľ navštívime ľubovoľné kníhkupectvo, zistíme, že kníh o tehotenstve a pôrode je nekonečne veľa. Stačí vstúpiť a máme na výber z množstva kníh. Nehovoriac o článkoch na internete. Mojmým zámerom bolo po skúsenostiach z pôrodnej sály, priblížiť ženám tehotenstvo, pôrod, šestonedelie a materstvo trošku iným spôsobom. Mnoho ľudí tvrdí, že veľa žien nezvláda tehotenstvo a pôrod kvôli dnešnej pohodlnej, uponáhľanej, konzumnej dobe a ženský organizmus je iný ako bol kedysi. Podľa môjho názoru tu nehrá hlavnú rolu tento aspekt, ale informovanosť. Ženy sú málo informované, alebo naopak, až príliš vnímajú informácie z internetu, kde sú mnohokrát napísané polopravdy. Nebudem tu ženám písať, ako pôrod nebolí, ako to všetky zvládnu atď... Podstata je v tom, že pôrod proste bolieť musí, trvá hodiny, nie je to ľahké, a priebeh je predovšetkým individuálny. No všetko je o psychike a o zameraní sa na tie správne veci. Správna vec je napríklad si uvedomiť, že pôrodné bolesti bolia, no robíš to pre dieťaťko, ktoré si štyridsať týždňov nosila pod srdcom. Tešíš sa na dcérku alebo synčeka a celý pôrod je o tom, aby prišla/iel bezpečne na svet. Dýchaš a počúvaš pôrodné asistentky kvôli dieťaťku. Pre neho to robíš. Všetko zlé sa stratí, keď budeš prvýkrát počuť jeho alebo jej krik. Keď ti prvýkrát povie mama, budeš si priať, aby si tú pôrodnú bolesť zažila opäť. Pretože ona ti zabezpečí milované dieťaťko.

Materstvo zahŕňa obeť. Obetovať sa z lásky, ktorá ti bude neskôr opätovaná od dieťaťa, maličkého plodu tvojej lásky. Na to sa zameraj, pretože psychika je mocná čarodějnica. Preto chcem na budúce mamičky pôsobiť pomocou vymyslených príbehov, v ktorých je medzi riadkami ukrytá podstata celého tehotenstva, pôrodu, materstva. Je to napísané jednoduchou, hravou formou a dúfam, že pomôžem ženám pochopiť a lepšie zvládnuť toto fyzicky a psychicky náročné obdobie.

Po druhé by som rada poukázala na to, že ide o knihu (hlavne v kapitole o pôrode), ktorá sa môže dosť líšiť od toho, čo čitateľka, rodička zažije na pôrodnej sále. Nerada by som kritizovala alebo urazila zdravotnícky personál na pôrodných sálach, to by som si nikdy v živote nedovolila. Tiež k nim patríam a zároveň ich chápem, majú môj rešpekt a úprimnú úctu. Ide čisto o vytvorenie pokojnej nálady a oboznámenie tehotnej s pôrodom cez tieto krátke “pôrodné poviedky“. Zvyklosti na rôznych pôrodných sálach sa veľmi líšia a upozorňujem, že sa starostlivosť nemusí zhodovať s opisom v tejto knihe. No gro pôrodu ostáva to isté.

Vaša verná Nena Turner

Carmenka, 6

Radka, 7

DRAK

Jakubko, 5

Matko, 4

Domínik, 3

Lukáško, 4

BOH STVORIL PÔRODNÚ ASISTENTKU

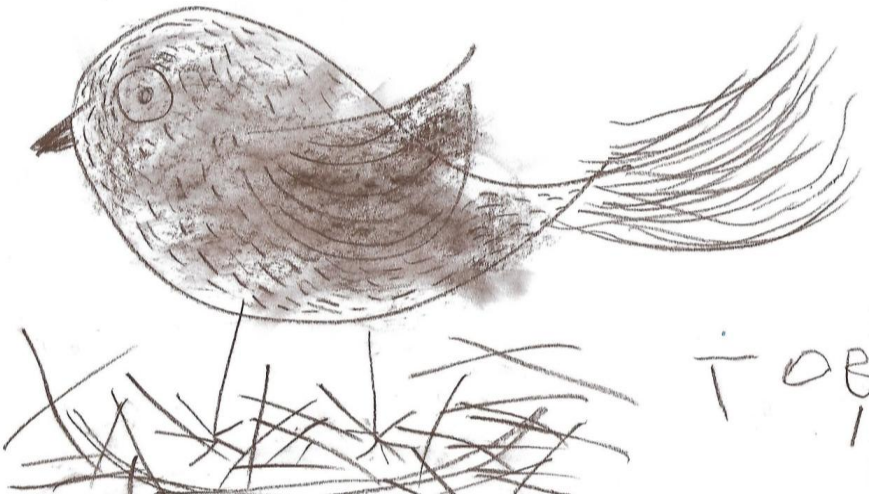
Tento príbeh sa odohral ešte predtým, ako sme sa narodili. Ešte predtým, ako sa narodili naši starí rodičia. Ešte predtým, ako vznikla rímska civilizácia. A ešte dávno, dávno predtým. Na úplnom začiatku. Na tom začiatku bol Boh, ktorý stvoril svet a človeka. Adama a Evu (z Adamovho rebra, aby si boli rovní bok po boku). Keď sa kochal svojim dielom, zrazu ho napadlo, že k dokonalosti tu čosi chýba. Potrebuje predsa niekoho, kto by pokračoval v jeho diele a pomáhal na svet ďalším a ďalším ľuďom. Predsa jeho výtvor, koruna tvorstva, nemôže existovať len v jednom páre. Preto sa rozhodol stvoriť svoju pomocníčku na obraz ženy, darkyne života. Vzal kus hlíny a začal modelovať. Táto magická bytosť vyzerala ako Eva, no mala niekoľko úžasných darov, ktorými ju Boh obdaril. V prvom rade mala jemné, citlivé, teplé a láskavé ruky. Aby bol pre ženu dotyk príjemný, aby v nej mala žena oporu a cítila sa v bezpečí. Jediným hmatom na tehotné brucho dokázala predpovedať budúcnosť. Tam, kde ruky nestačili, venoval jej pomôcky, ktorými mohla poskytovať pomoc a starostlivosť, o ktorú každá žena tak stojí a v neposlednom rade, ktorú si zaslúži, ako darkyňa života. Aby mohla správne používať nástroje, potrebovala ďalší dar, a to dar dobrého sluchu. Pretože len ona dokázala na základe sluchu posúdiť, ako sa má ešte len rastúci život v ľudskom tele. Z toho vyplýva ďalší z mnohých darov, a tým je dobrý zrak. Je takisto dôležitý ako sluch. Táto zázračná bytosť pozorovaním ako prvá odhalila, že niečo nie je v poriadku. Keď tvoril toto zázračné stvorenie pol dňa, prišiel k nemu Adam a pozrel mu do očí.

Adam: „Bože, stvoril si ma ako prvého. Eva pochádza z môjho rebra. Prečo si túto čarovnú, dokonalú bytosť vytvoril na Evin obraz?“

Oliverko, 5

Tobi, 6

T O B I

Boh: „Azda túžiš byť ten, kto pomáha ľuďom na svet?“

Adam: „Prečo nie?“

Boh: „Eva, žena je tá, ktorá nosí dieťa pod srdcom deväť mesiacov. Žena je tá, ktorej srdce počúva dieťa, ktorá ho prináša na svet. Žena je tá, ktorá si prežije pôrod a len žena je tá, ktorá dokáže inú ženu pri pôrode pochopiť.“

Adam: „Podržať dieťa dokážem aj ja. Ruky mám.“

Boh: „Ruky máš, to áno. Ale aby si Evu a jej deti chránil. Aby si jej pomáhal počas života a z vašich detí vychoval rovnako dobrých ľudí ako si ty. Neber jej poslanie byť matkou a magickej bytosti neber poslanie pochopiť tú rodičku a pomôcť jej priviesť na svet malý dar, malý zázrak, ktorý spoločne splodíte.“

Adam po chvíli prikývol a hrdo zdvihol hlavu.

Adam: „Nech je tak.“

Boh pozrel na svoj výtvor, na svoju magickú bytosť, usmial sa a skonštatoval.

Boh: „Budeš sa volať midwife, hebamme, sage-femme, obstetricis, či po slovensky dula, pôrodná babica, pôrodná asistentka. Budeš usmievavá, aj keď ťa doma niekto nahnevá. Budeš vždy upravená, aj keď ledva stihneš dobehnúť na pôrodnú sálu, lebo ťa zdržali vlastné deti. Vždy budeš oporou pre rodičku a tou, na ktorú bude s láskou spomínať. Vždy budeš tá so srdcom na dlani, tou pre ktorú je priorita žena a novorodenec. Budeš tá, ktorá ho po pôrode zdravého, trochu špinavého, no krásneho, položíš žene na hrud' a ten malý zázrak života sám otvorí ústa a prestane srdcervúco plakať až keď začuje tlkot maminho srdca, zacíti jej vôňu a bude sať jej mlieko. A preto budiš pôrodná asistentka.“

A Boh vedel, že je všetko v poriadku.

POZRI, KTO TO HOVORÍ

Kde bolo, tam bolo, po 10-tich lunárnych mesiacoch, po 9-tich kalendárnych mesiacoch, alebo 40-tich týždňoch, či 280-tich dňoch, sa na pôrodnej sále začal dobre známy zhon. Doktori, pôrodné asistentky a hlavne žena, ktorá sa mala stať matkou. Každú chvíľu počúvali ozvy, srdce plodu a ani netušili, čo si práve tento plod o celej tejto situácii myslí. Zaujímal ich jeho zdravotný stav, nie pocit. A práve preto sa v druhej dobe pôrodnej malý človečik nahneval. Takto si to nedohodol. Bolo mu tu dobre a zrazu ho všetko tlačí a nemá toľko vody čo predtým. Preto sa nahnevane rozhodol napísať sťažnosť. Otvoril notebook a začal ťukať do klávesnice:

Milá príroda,

takto to byť nemalo! Sľúbila si, keď si mi ponúkla byť vajíčkom, že ma čaká krásny život človeka a budem dieťa, ktoré budú ľúbiť, ale aká je skutočnosť? Oklamala si ma. Všetko sa to začalo neskutočným čakaním 23 rokov. Vieš aké bolo deprimujúce vyčkávať a prizerať sa, ako sa každý mesiac môže nejakému vajíčku podariť to, čo som chcelo ja? Predstav si dokonca, že sme sa striedali raz z jedného, raz z druhého radu záujemcov. Dobre priznávam, to som ešte prehrýzlo. No keď som sa konečne dostalo na rad a putovalo, akosi si mi zabudla povedať, že za mnou príde húf spermíí a začnú si ma omotávať slovami. Dobre, tie lichôtky na moju adresu, boli pekné, ale musíš uznať moje preľaknutie z toľkého množstva. Povedalo som si, že je to lepšie, akoby som nikoho nestretlo, a ďalej som to neriešilo. Vybralo som si jednu zo spermíí, o ktorej som si myslelo, že by sme mohli byť v symbióze, a hneď som sa cítilo lepšie. Pomaly som sa uhniedzilo do krásnej, mäkkej perinky a zvykalo som si, že už nie som len vajíčko, ale, že som spojenie, ktoré

je schopné samostatného rastu, existencie a hlavne života. To bolo približne na 6.-7. deň mojej púte. Nastalo obdobie, keď sa do mňa nikto nestaral, nevedeli o mne, bolo mi krásne teplučko. V prvých 6-tich týždňoch som začalo pozorovať zmeny. Rástlo som, vznikali na mne čudné pupene, na ktorých sa vytvorili ďalšie. Stále sa zväčšovali a predlžovali tak ako aj ja. Vtedy som si povedalo dost' a dalo som o sebe vedieť. Predsa len to už bolo 12 týždňov. Cítilo som sa veľmi nepokojné. Akoby sa o niečom rozhodovalo. Neskôr som pochopilo, že o mne už mama zrejme vie, lebo bola mnou taká nadšená, že mi dodala zadarmo vyhrievaný bazén, v ktorom som plávalo. Popritom som si pekne vybralo, čo chcem a čo nechcem jesť. Ved', keď už mám all inclusive, tak poriadne! Do 16-teho týždňa som prišlo na to, čo znamenajú tie štyri výrastky, ktoré sa vyvíjali a predlžovali smerom odo mňa. Tie horné boli veľmi chutné a dali sa pekne cmúľať. Ved' si povedzme úprimne, že veľa možností okrem plávania, cmúľania a vnímania krásneho pravidelného zvuku bijúceho upokojujúcim tempom, nebolo. Dokonca som začalo počúvať hlasy a jeden konkrétny dost' často. Uvedomilo som si, že to bude zrejme tá osoba, ktorá mi dala tento krásny bazén, a o ktorej si vrela, že ma bude neskutočne ľúbiť. To som zvedavé. Dokonca som sa raz dopočulo, že ma nazvali plod. Čo sa mame nepáčilo a povedala, že som dieťaťatko. Aj mne to znelo krajšie. Ako keby ma počula, môj bazén sa naplnil čo najviac a mohlo som sa pohybovať. Čiže som zistilo ďalšiu funkciu, okrem cmúľania, tých dlhých vecí, ktoré som nazvalo ruky a nohy, ktoré mi v tom výdatne pomáhali. Najlepšie v tomto 20-tom týždni bolo, že keď som sa pohlo, alebo koplo nohou, môj bazén zmenil tvar a cítilo som dotyk. A stavím sa s tebou o čo chceš, že to bola mama. Pôsobilo to presne tak upokojujúco ako to neustále pravidelné bitie nejakej veci niekde blízko mňa, ktoré som počúvalo od počatia. Niekedy v tomto období 20-teho týždňa sme s mamou šli zase tam, kde sme chodievali často. Lenže tentokrát sa to týkalo aj mňa, lebo ma tam niekto tvrdo tlačil. A prechádzal po mojom bazéne. Potom som počulo zvuky a niekto hovoril o tom, že mi nič medzi nožičkami nenarástlo. A čo by malo? Ved' bičik spermii odpadol

už pred dvadsiatimi týždňami. Nechápal som, no mama bola rada a teraz ma premenovala na dievčatko. Síce som nerozumela, čo to znamená, no začala sa mi prihovárať stále viac a viac. Hlavne sa ma stále pýtala na nejaké smiešne mená, či sa mi páčia. Očividne ju môj názor ani nezaujímal, lebo vyberala hrozné. V 24-tom týždni som sa pri jednom strašnom mene, Hortenzia, tak zľakla, že som dokonca otvorila oči. Čo jej preskočilo? Také meno nie! Silno som vystrela ruku do boku a až keď ma chvíľku krásne hladila. Dala som tu ruku preč a bola som rada, že to meno vyškrtla. Najhoršie bolo, že sme s mamou za tým človekom, ktorý sa ma vždy tak tvrdo dotýkal a hovoril niečo mame, chodili stále častejšie. Vždy sa bála, a keď jej povedal čísla, a že som v poriadku, vždy ma pohladila, tešila sa. Potom sme to šli osláviť do cukrárne, ako to ona volala, a ten pocit blaha, ktorý som hneď na to dostala do seba, bol neopísateľný. Na druhej strane musíme všetko brať s mierou, lebo čo sa stalo v 26-tom týždni bolo hrozné. Zo začiatku som cítila tiež ten známy pocit, ako keď idem s mamou do cukrárne, no potom mi prišlo zle. Až toľko sladkého bolo na mňa priveľa. Fúj. Mama sa mi ospravedlnila, pohladila ma a povedala, že jej je tiež zle, že je to nejaký test, ktorým musíme prejsť, ak chceme vedieť, či sme v poriadku. Tak fajn. Vydržala som to, no už nikdy viac to nechcem zažiť. V tomto období som narástla už do takej veľkosti, že sa mi bazén zdal byť stále menší a menší vzhľadom k mojej veľkosti. No vieš, čo ma na tom tešilo? Mamine dotyky som cítila ešte intenzívnejšie. A rozhodla sa pre meno Estera. Čo som jej schválila a ona to zrejme pochopila, keďže som ju v tej chvíli nekopla. Bolo nám úžasne. Žili sme si v harmónii. Sem-tam ma niekto prehmatával na vyšetrení, merali mi nejaké dĺžky, ktoré som ani nevnímala a zistila som, že nejako mohutniem. Že vraj svalstvom a tukom. No mama sa z toho tešila, takže to bolo očividne dobré. Ale to, čo sa udialo v 37-om týždni, bolo nad moje očakávania. Boli sme opäť na ultrazvuku, ako to nazývali a hovorili jej o nejakej polohe hlavičkou, stave placenty, diktovali nejaké dĺžky. Mňa však väčšinou trápilo to stále menšie a menšie miesto okolo mňa. Lenže doma sa mama rozplakala a hovorila o tom, aké mám očka, akú mám krásnu tváričku, ako mi bije

srdiečko... Hoci som netušila, kde to videla, jej pocity ma presvedčili o tom, že to tak je správne. Posledné dva týždne boli plné napätia a moja mama sa o mňa veľmi bála. Síce som nechápala prečo, no stále si opakovala, že to zvládne, a že všetko dobre dopadne. Hlavne to chcela mať za sebou. Nechápala som to. No teraz tomu rozumiem! A práve kvôli tomuto ti píšem! Čo sa to deje?! Bazén je fuč, všetko ma ťahá dole, nikde nijaký priestor a ja cítim nejaké tvrdé veci, ktoré mi zavadzajú a musím otočiť hlavičku. Všetci na mamu rozprávajú, aby dýchala, potom tlačila a zrejme chcú, aby som šla preč! Čo to má znamenať? Čo sa deje? Mama ma už nechce?!

To bola posledná veta, ktorou Estera vyjadrila svoje pocity a názor na celú situáciu. Príroda si to hneď prečítala a s úsmevom na tvári odpísala:

Milé dievčatko,

vôbec som Ťa neoklamala. Všetko, čo si zatiaľ prežila, je presne tak, ako to má byť. Je to prirodzené a to najlepšie, ako sa dá. Lebo vzťah sa buduje na zážitkoch a narodenie dieťaťa, Teba, je to na čo som najviac hrdá. Je to niečo, čo vy ľudia pochopíte, až keď všetko skončí. Bez obety,

nehý, a bohužiaľ aj niekoľkohodinového utrpenia, nie je láska a celoživotná oddanosť. Len sa neboj, poddaj sa a užívaj si život. Lebo o to ide. A Tvoja mama Ťa chce. Práve preto sa deje to, čo sa deje.

Tvoja kamarátka Príroda.